

denne Forhandling med det bedste Haab om at opnaa fuldstændig Enighed.

Der er kun fremsat faa Indvendinger, det er nærmest Forespørgsler, som er fremkommet.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) spurgte, hvorfor man overhovedet ved dette Lovforslag er gaaet til en Lønforhøjelse; han fandt ikke, der var fremsat tilstrækkelig Begrundelse derfor, men bestred for øvrigt ikke, at der i Realiteten nok kunde være Anledning til at gaa til en saadan Forhøjelse. Det er gaaet til paa den Maade, at der er kommet Andragender fra Pleje- og Overplejerspersonalet om en Lønforhøjelse, og disse Andragender er blevet henvist til den Kommission, der behandlede Sagen om Udarbejdelse af et Regulativ. Kommissionen er under sine Overvejelser kommet til det Resultat, at det vilde være rimeligt at foreslaa nogen Lønforhøjelse, og det har ført til det Lovforslag, der nu foreligger her for den høje Rigsdag. Nogen stor Lønforhøjelse er det jo ikke. Den samlede Lønforhøjelse til hele det store Plejer- og Overplejerspersonale paa disse Sindssygehospitaller er kun nogle Tusinde Kroner.

I øvrigt er der fra anden Side, nemlig af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), snarere fremsat den Indvending overfor Lovforslaget, at Ministeriet burde helt have fulgt Kommissionen og være gaaet med til den noget større Lønforhøjelse for Overplejersker, som Kommissionen havde foreslaaet, og denne Indvending blev gentaget og stærkt understreget af det 8de kongevalgte Medlem (Trier), som endogsaa var af den Mening, at Lønnen for Overplejersker burde have været foreslaaet lige saa høj som for Overplejere. I Princippet er der i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, udtalt den Anskuelse, at Lønnen bør bestemmes efter Arbejdets Værdi, men jeg tror dog, at man i et Forhold som dette bør følge Livets Udvikling, og at det ærede 8de kongevalgte Medlem var mere kvindeligsindet, end Kvinderne selv er. Hvis der havde været et kvindeligt Medlem i dette høje Ting allerede i dette Øjeblik — det vil ikke være længe, før der er —, saa vilde vedkommende højtærede Dame have erkendt, at der er et overordentlig stort Fremskridt for Kvinderne i det foreliggende Lovforslag, og at de Kvinder, som er ansatte ved Sindssygehospitallerne, naar dette Lovforslag maatte være ophøjet til Lov i nogenlunde uforandret Skikkelse, vil se deres Forhold gan-

ske overordentlig forbedrede, baade derved, at deres Stillings Karakter, deres Arbejdes Natur og deres Lønningsforhold altsammen er blevet i høj Grad forbedret. Og vedkommende kloge Dame — for det bliver sikkert en meget klog Dame, der bliver valgt herind først — vilde sikkert erkende, at det er et saa stort Gode for Kvinderne, at hun med Tak vilde tage imod det og blive tilfreds med, at dette ene Skridt var sket nu. Saa følger vi Vejen videre mod det principielt rigtige. Jeg tror ikke, det lader sig gøre i dette Øjeblik at stille Forslag om, at Lønningerne for Overplejersker og Overplejere ved vore Sindssygehospitaller skulde være fuldkommen ens. Derved vilde der komme en Disharmoni mellem Lønningerne paa Sindssygehospitallerne og overalt alle andre Steder her i Landet, som det ikke kunde gaa an at fremkalde gennem en Lovbestemmelse i dette Øjeblik.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds og det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) gjorde angaaende Fridagene nogle Bemærkninger, som nærmest gik ud paa at spørge, hvorfor Bestemmelserne om Fridage er udeladte af nærværende Lovforslag. Jeg skal dertil sige, at det, som man herved tilsigter, er en almindelig Ordning for hele Personalet ved alle Sindssygehospitaller. De Fridage, som var foreskrevne, var kun for en Del af Personalet. Derfor har jeg fundet det rigtigere at udelade Bestemmelserne om Fridage af Lovforslaget. Alle Talere har ogsaa erkendt, at det ikke er nødvendigt, at der af Lovgivningsmagten træffes Bestemmelser herom, men jeg skal til Beroligelse for de ærede Medlemmer udtale, at det paa ingen Maade er Meningen fra Justitsministeriets Side ved denne Udeladelse, at Fridagenes Antal skulde forringes, eller at Sikkerheden for at faa de Fridage, som der hidtil har været tilsagt Personalet, paa nogen Maade skulde forringes. Det tror jeg heller ikke, man i Tider som disse behøver at frygte for. Om der bør fastsættes yderligere Fridage, end der hidtil har været gennem de gamle Lovbestemmelser, er jeg villig til at forhandle med Udvalget om.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) gjorde et Spørgsmaal om Plejerspersonalets Kost, som jeg skal sørge for at besvare overfor Udvalget, jeg er ikke i Øjeblikket i Stand til at gøre det.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) spurgte mig, om det, at der ikke er nogen Bestemmelse om Perso-